

Posudek bakalářské práce
Ondřeje Vítů
Hinduismus a architektura
Hinduism and architecture
ÚJCA, FFUK, Praha 2011, 56 stran

Diplomant v úvodu do své práce prohlašuje: „Já se ve své práci zabývám především historickým vývojem hinduistické architektury. Snažím se popsat vývoj, kterým hinduistická architektura za několik staletí prošla...“ (s. 5), ale nikde neuvádí co je cílem jeho práce: popis, rozbor, srovnání atd., ačkoliv je od samého začátku patrné, že provádí čtenáře historickými památkami, především chrámovými stavbami Indie.

Práce je rozdělena do 8 oddílů, z nichž každý pojednává o jednom historickém údobí indických dějin a je ilustrován několika architektonickými památkami. Dalo by se říct, že jde o jakýsi historický a geografický průvodce po hinduistických a buddhistických památkách, neboli o vyprávění příběhu o vývoji indické architektury. Práce jako vyprávění je čtivá, ale po určité době četba unavuje a čtenář se přestává orientovat v tom který chrám do kterého období nebo oblasti patří a čím se liší od ostatních.

Práci schází na prvním místě teoretický úvod a pojednání o zvláštích indické architektury, o stavebních a stylistických prvcích; případně také porovnání s chrámovými stavbami v jiných starých kulturách. Pro lepší přehlednost by bylo vhodné připojit alespoň základní schémata (nárysy) pro každý jednotlivý sytil nebo období. Pro studenta indologie by mělo být samozřejmostí používání odborné terminologie v transliterované podobě. Pro přehlednost by na konci práce měl být připojen seznam termínů i s odbornými vysvětlivkami a překlady; případně i s označením výskytů. Zde se sice setkáváme s indickou architektonickou terminologií, ale uvedenou, bohužel, pouze populárním českým způsobem přepisování. Navíc, často jde o chybné přejímání z angličtiny, o čemž svědčí přepisování vokalického *r* slabikou [r], např. ve slově *garbhagriha* místo *garbhagrha*, a nesprávné přepisování délky vokálu, např. Mahabharáta, Rámajána (s. 20). Když se používá populární český přepis, pak by se hindské a sanskrtské e a o měly přepisovat důsledně jako dlouhé é a ó, ale nikoliv někdy jako dlouhé (Čólové,

Kršnadévarádža, Mahádéva atd.), někdy krátké (Kešava, Somvamša, Lokešvara atd.).

Bakalářskou práci pana Ondřeje Vítů jsem měl vést po indologické a metodologické stránce, ale ve skutečnosti jsem neměl příležitost vidět rukopis práce ani v jedné fázi jeho vznikání.

Kromě již zmíněného jednostranného (lineárního, vyprávěčského) přístupu je nedostatkem práce i dost omezený seznam literatury, z něž diplomant čerpá informace. Pokud jde o citování, ta jsou velmi sporá, a to hlavně ze tří publikací (autorů: Harle, Lee, Huntington).

Přehled stavebních památek, které jsou v práci popsány, ničím nezaručuje, že jde o ty nejrepresentativnější stavební díla v Indii. Chybí také popis mnoha složek a částí chrámů, což je patrné nejen na základě absence některých původních indických termínů.

Obrazová příloha o sedmi fotografiích ilustruje architektonické pramatky převážně z jižní Indie. Jde zřejmě o náhodný výběr. Nejsou žádné zmínky dokonce ani o původu ilustrací, ale ty pravděpodobně byly staženy z internetového zdroje. Práce by měla analyzovat popisované stavby a odkazovat na přiložené fotografie.

Bakalářské práce pana Ondřeje Vítů splňuje alespoň základní požadavky k závěrečné práci na tomto stupni studia, a to pouze tím, že se jedná o ucelený historický popis. Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze, 3.2.2011.

